

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne følge op på det, som fru Line Barfod var inde på, og spørge ministeren meget direkte – for det har faktisk været oppe i debatterne de to sidste gange, vi har drøftet refusionstakster, at virkeligheden har flyttet sig lidt væk fra nogle af de intentioner, der var i de eksisterende refusionstakster – om ministeren slet ikke er bekendt med, at der faktisk er nogle mennesker, som kommer i klemme i nogle meget, meget lange forløb, hvor de får arbejdsprøvning på arbejdsprøvning og revalidering på revalidering, i stedet for at kommunerne hugger til med det samme og siger: Det her er en oplagt sag, du skal have den førtidspension i et hug, i stedet for at du skal igennem rigtig mange forløb.

Kender ministeren slet ikke sådan nogle historier?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, vi skal være meget opmærksom på, hvordan virkeligheden er, og vi skal også hele tiden følge med og tilpasse os virkeligheden. Det, det her forslag handler om, er, at der skal være 100 pct. refusion af alle overførselsindkomster, og det er jeg ikke enig i.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Nej, det er jeg heller ikke. Det var også derfor, vi måske godt kunne sige: Skal vi ikke se på refusionerne, når vi nu alligevel skal til at kigge på noget? Så det, jeg efterlyste, var bare sådan en lille indrømmelse af, at det hele ikke var så romantisk rosenrødt, som jeg synes ministeren tegnede et billede af at det var.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg gav jo netop et eksempel på, hvordan vi i forbindelse med integrationsaftalen ændrer refusionsprocenterne. Tidligere var der 50 pct. refusion af alle udgifter. Nu har vi gjort det sådan, at i de perioder, hvor kommunen foretager sig noget aktivt for borgeren, er der 65 pct. refusion; i de perioder, hvor den ikke gør noget, er der kun 35 pct. Det er da et forsøg på at tilpasse sig virkeligheden.

Formanden:

Tak til beskæftigelsesministeren. Så tager vi fat på ordførerrækken. Det er hr. Leif Mikkelsen.

Leif Mikkelsen (V):

Det kan jo i løbet af dagen næsten blive svært at finde på nye formuleringer, for vi har kredset om spørgsmål om udligning hele dagen, og vi har signaleret, at vi står foran et nyt udlignings-system. Derfor ville det være halsløs gerning, hvis nu vi pludselig vedtog et princip omkring refusionsdelen, som vi jo ikke kan undgå at vurdere i sammenhæng med hele udligningsreformen. Vi har ligesom slået helt fast i dag, at den er på vej, at den snart kommer, og derfor ville det være urimeligt at vedtage det her forslag. Dermed har jeg selvfølgelig sagt, at Venstre ikke kan støtte det, for refusionssystemet og udligningsystemet bør altså ses i sammenhæng.

Så når man nu ikke kan sige noget godt om et forslag, så kan man jo eventuelt lade være med at sige noget, og det skal jeg så gøre nu.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kunne godt tænke mig, at Venstres ordfører ville løfte bare en lille flig af sløret for, om Venstre mener noget om, hvorvidt mennesker skal behandles ud fra, hvad man sagligt, fagligt vurderer vil være det bedste for det pågældende menneske, eller ud fra hvilken refusionsats der er på forskellige ydelser. Det må Venstre vel kunne have en holdning til, selv om der ikke ligger noget forslag til udligningsreform på bordet endnu.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Det er fuldstændig rigtigt. Det skal vurderes ud fra, hvad der er godt for mennesker – så enkelt er det svar – og ikke noget andet. Spørgsmålet er så, om fru Line Barfod helt har sikkerhed for, hvad der er bedst i den sammenhæng. Hvad er det, der får kommunen til at gøre mest? Er det 100 pct., eller hvad er det? Det skal være, hvad der er bedst for mennesker.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Men hvis Venstre mener, at det skal være det faglige hensyn til, hvad der er bedst for det enkelte menneske, hvorfor ønsker Venstre så ikke at sige, om man vil have en ensartet refusion, el-